

Stichting Gentle Teaching

Bremmerlaan 3, 3431 GV Nieuwegein

Tel. 030 2938878 / 0655161136

e-mail info@gentlelearning.nl

website: www.gentlelearning.nl

Agenda

Symposium gentle teaching op Leekerweide: vrijdag 30 maart

Basiscursus voor individuele deelnemers: 3 april, 17 april, 15 mei en 29 mei.

Netwerkbijeenkomst gedragsdeskundigen: woensdag 11 april

Netwerkbijeenkomst leidinggevenden: woensdag 4 april

Internationale conferentie gentle teaching: Denemarken 25-27 september

Bezoek voor meer informatie en voor aanmelding de website www.gentlelearning.nl

Cultuur van hoop: hulp bieden

Voorlopig zal in ieder @bulletin een aspect van de cultuur van hoop, de grondhouding in de begeleiding, beschreven worden.

Iemand leren zich door ons onvoorwaardelijk geliefd te voelen, begint bij het bieden van onvoorwaardelijke hulp. Dat betekent dat we kijken wat voor de persoon moeilijk is om alleen te doen, en dat we op die momenten onze hulp bieden, ongeacht hoe hij of zij zich op dat moment gedraagt.

Bij het helpen gaat het zowel om praktische handelingen waarbij iemand hulp wenselijk vindt, als om momenten die emoties oproepen waar hij moeilijk mee om kan gaan.

Vaak vinden mensen het moeilijker om op emotionele momenten hulp van anderen te aanvaarden dan bij praktische handelingen. Zeker als ze de ervaring hebben op die momenten beheersmatig benaderd te worden. Daarom beginnen we bij gentle teaching nadrukkelijk om op de praktische momenten onze onvoorwaardelijke hulp te bieden. Hiermee leren we de persoon dat we waardevol voor hem zijn, en we hopen dat deze ervaring door zal werken als hij emotionele ondersteuning nodig heeft.

Bij het bieden van hulp zijn twee aspecten van belang: dat we het onvoorwaardelijk doen en dat we het doen vanuit positieve persoonlijke betrokkenheid.

Onvoorwaardelijk wil zeggen dat we onze hulp niet afhankelijk tellen van hoe de ander zich gedraagt en of hij wel of niet gehoorzaamt naar wat we van hem willen. Daarmee willen we niet zeggen dat alles wat de persoon wel of niet doet goed is, maar dat dit niet bepalend is voor of we hem wel of niet helpen.

Vanuit *persoonlijke betrokkenheid* wil zeggen dat we de hulp niet alleen als iets functioneels zien, maar als een aspect van onze persoonlijke relatie met de cliënt en als een manier om persoonlijk contact te maken. Dat laten die aan de persoon merken, doordat we de functionele hulp regelmatig afwisselen met kort persoonlijk contact waarin we uitstrelen dat we het leuk vinden om hem te helpen en te zorgen dat hij zich goed voelt. We geven 'hulp-plus', hulp in combinatie met warme persoonlijke aandacht.

We helpen de persoon niet alleen bij wat hij zonder hulp absoluut niet kan, maar ook bij handelingen of activiteiten die hij misschien wel kan, maar waarbij hij het toch prettig vindt om geholpen te worden. Dit zijn we niet zo gewend, omdat het erop lijkt dat we dan aan het

verwennen zijn en de ander lui wordt. De reden om toch te helpen, is omdat het een manier is om de noodzakelijke relatie te ontwikkelen. Als de deze relatie er is, als de cliënt companionship ervaart, zal zijn zelfvertrouwen toenemen en de motivatie om de handelingen die hij zelf kan, ook zelf te doen. Dan heeft hij onze hulp niet meer nodig.

Om deze manier van werken te kunnen verduidelijken en te verantwoorden, kunnen we het op een goede manier in een ondersteuningsplan of zorgplan beschrijven. Bijvoorbeeld als volgt:

Perspectief: de cliënt voelt zich geliefd in de relatie met de begeleiders

Doel: de cliënt vindt de persoonlijke betrokkenheid die geboden wordt tijdens ADL-hulp fijn

Actie: we gaan de cliënt onvoorwaardelijk helpen bij het aankleden 's morgens en wisselen de functionele handelingen regelmatig af met kort warm persoonlijk contact

Hiermee is duidelijk dat het helpen aankleden – ook al kan de cliënt het misschien met enige moeite zelf – niet is om hem te verwennen, maar een middel in de ontwikkeling van companionship.

Onderzoek levenskwaliteit

In het vorige bulletin is al aangekondigd dat we bezig zijn met een onderzoek naar de bruikbaarheid van het levenskwaliteitmodel dat binnen gentle teaching ontwikkeld is. Er is nog behoefte aan mensen die aan dit onderzoek willen meewerken. Deze medewerking bestaat uit het twee maal invullen van een vragenlijst. Dit kost per keer ongeveer 15 minuten. Meer informatie en aanmelden om mee te doen via de website www.gentleteaching.nl

Symposium Gentle Teaching 30 maart

Op 30 maart organiseert Leekerweide een eendaags symposium over gentle teaching. John McGee, de grondlegger van gentle teaching, zal dit dag twee lezingen houden. Daarnaast zijn er zes workshops die bezocht kunnen worden. Deze worden verzorgd door Pouwel van de Siepkamp (onderwerp: Visie en methodiek van gentle teaching), Karel de Korte uit België (onderwerp: Het Emancipatorisch Kader) en sprekers met veel praktijkervaring vanuit SEIN, Leekerweide en de Prinsenstichting.

Bezoek voor meer informatie over deze interessante dag www.burotov.nl

Wet zorg en dwang

Rond deze tijd wordt in het parlement de nieuwe wet 'Zorg en dwang voor personen met een psychogeriatrische aandoening of een verstandelijke handicap' behandeld. In de eerste besprekingen is door de meeste fracties forse kritiek op de wet geuit, en zijn indringende vragen aan de staatssecretaris gesteld. En terecht.

Hoewel het wetsvoorstel een verbetering is ten opzichte van de oude wet, geeft de wet geen echte uitkomst op het voorkomen van dwangmaatregelen in de zorg. Wat de wet vooral regelt is de positie van de cliënt.

Wat met name aan de wet ontbreekt is het uitgangspunt dat dwangmaatregelen voorkomen moeten worden, en dat als ze gebruikt worden, het ondersteuningsplan erop gericht moet zijn om er zo snel mogelijk weer vanaf te komen.

In een reactie naar politieke partijen is vanuit de stichting gentle teaching aangegeven dat deze wet eigenlijk naar de prullenbak moet, en dat er een andere wet moet komen: Zorg en voorkomen van dwang.

Uitgangspunt, en dat zou ook vastgelegd moeten worden in de wet, is dat iedere cliënt er recht op heeft zich veilig te voelen in de relatie met zijn hulpverleners. Door dit wettelijk vast te leggen worden zorgaanbieders verplicht de ontwikkeling van veilige zorgrelaties centraal te stellen in de organisatie. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat het altijd lukt om iedere cliënt zich altijd veilig te

laten voelen, maar er moet wel altijd aan gewerkt worden.

Dwang wordt nu gedefinieerd als de cliënt zorg krijgt of begeleid wordt op een manier waar hij niet mee instemt. Deze definitie zou uitgebreid moeten worden naar de situaties dat een cliënt niet krijgt wat hij wil en nodig heeft, omdat hij zich ongewenst gedraagt. Of het gebruik van straffen, in welke vorm dan ook. Ook dat zijn vormen van dwang.

Gedrag waar nu beheersmatig op wordt gereageerd is vrijwel altijd een uiting van angst of gebrek aan levenskwaliteit. Goede zorg moet daarom niet alleen gericht zijn veiligheidsbeleving, maar ook op het verbeteren van de levenskwaliteit van de cliënt. Alleen hiermee kan het gebruik van beheersmaatregelen voorkomen worden. Als hiervoor extra geld voor nodig is om te voorkomen dat dwangmaatregelen ingezet worden of om van dwangmaatregelen af te komen, zou dat een reden moeten zijn voor het inzetten van extra financiële middelen. Ook dit zou in de wet geregeld moeten worden.

Door een aantal tweede kamer leden is positief gereageerd op de mail met deze punten. Nu maar hopen dat ze er ook daadwerkelijk iets mee gaan doen.

Pouwel van de Siepkamp
trainer/consulent gentle teaching